

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 201 АГРОНОМІЯ

Барат Ю. М.

*кандидат сільськогосподарських наук,
доцент кафедри селекції, насінництва і генетики,
Полтавський державний аграрний університет
м. Полтава, Україна*

Україна була, є і буде аграрною державою. На сьогодні молодь все більше віддає перевагу професіям, які по'язані з аграрною сферою. Майбутні фахівці передбачають перспективи кар'єри саме в цій галузі, на відміну від промисловості чи обслуговування. Кожного року зростає попит на висококваліфікованих спеціалістів в аграрному секторі.

Тому основним завданням викладачів аграрних закладів вищої освіти є професійна підготовка майбутніх спеціалістів, в тому числі агрономів, які б мали бути кваліфікованими та конкурентоспроможними на ринку праці. У вищих навчальних закладах необхідно використовувати сучасні педагогічні технології, які могли б забезпечити самореалізацію кожного здобувача вищої освіти [1].

Актуальним способом роботи викладача в аудиторії є інтерактивні методи навчання. На відміну від традиційних методів, в інтерактивних основна увага надається взаємодії всіх учасників навчального процесу між собою. При цьому навчальний процес проходить більш цікаво, його учасники активізуються та менше втомлюються [3].

Лекції займають значне місце в навчальному процесі закладів вищої освіти, тому викладачеві необхідно наблизити навчальний процес до виробничих умов, надати здобувачам

вищої освіти власний досвід, обмінятись знаннями, щоб у студентів не утверджувалась думка про прийняття чужих міркувань.

Так використання інтерактивних методів під час проведення лекції спрямовані на розвиток у майбутніх спеціалістів до самостійного мислення, розв'язання деяких професійних проблем за рахунок спілкування [2].

У процесі підготовки майбутніх працівників аграрної сфери на лекціях доцільно використовувати наступні види лекційних занять.

Лекції-бесіди. Це найбільш проста та поширена форма залучення здобувачів вищої освіти до навчального процесу, яка ґрунтується на поставленні запитань інформаційного характеру, тобто на визначенні рівня володіння студентом теми лекції та сприйняття наступного матеріалу.

Лекція-дискусія. Вона передбачає обмін думками між розділами лекції при розгляді спірних питань, про які здобувачі вищої освіти дотримуються суттєво різних точок зору.

Лекція-аналіз. Вона ґрунтується на діалогові, але не на конкретному питанні, а на певній ситуації на основі фактів із реального життя та шляхів його вирішення.

Лекція-консультація. Використовується на підсумкових заняттях, або при вивченні теми практичного характеру, коли під час даної лекції викладач може приділити майже половину своєї лекції на відповіді на запитання студентів.

Лекція-прес-конференція. Дану лекцію проводять разом з фахівцями з виробництва з визначених тем для обговорення. Здобувачі вищої освіти отримують практичні навички, заздалегідь готують запитання щодо тематики лекції та переймають досвід у запрошених працівників з виробництва [4].

Отже, навчальний процес при інтерактивному навчанні побудований таким чином, що всі його учасники беруть участь

у процесі пізнання. Інтерактивні методи дають можливість активізувати знання, перейняти передовий досвід учасників навчання та обмінятися ним. Застосування інтерактивних методів навчання дозволяє підвищити готовність майбутніх агрономів до постійного самовдосконалення, професійно-пізнавального інтересу до своєї спеціальності та умінь розв'язання практичних завдань.

Література:

1. Баган А.В., Барат Ю.М. Перспективи професії агронома. 51-а науково-методична конференція викладачів і аспірантів «Вища освіта: проблеми і шляхи забезпечення якості у контексті сучасних трансформацій», 26-27 лютого 2020 року. Полтава: ПДАА, 2020. С. 18–20.
2. Пометун О.І., Пироженко А.В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання : науково-методичний посібник. За ред. Пометун О.І. Київ : А.С.К., 2004. 192 с.
3. Придатко О.В., Ренкас А.Г. Дослідження ефективності та аспекти впровадження інтерактивних засобів навчання в організацію навчального процесу ЛДУБЖД. Збірник наукових праць Львівського державного університету безпеки життєдіяльності. Львів, 2010.
4. Шевчук П., Фенрих П. Інтерактивні методи навчання : навчальний посібник. Щecin – Львів: WSAP, 2005. 137 с.

ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ ВИЩИХ АГРАРНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ ТЕОРЕТИЧНИХ ТА ПРАКТИЧНИХ ОСНОВ ПОСТАНОВКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО СЕЛЕКЦІЙНОГО ЗАВДАННЯ У ВИНОГРАДАРСТВІ

Герус Л. В.

*доктор сільськогосподарських наук,
завідувач лабораторії генетичних ресурсів винограду,
Національний науковий центр
«Інститут виноградарства і виноробства імені В. Є. Таїрова»
Національної академії аграрних наук України
м. Одеса, Україна*

Виноградарство – одна з найприбутковіших галузей сільського господарства та одна з бюджетоформуючих у піддених областях України.

Хоча здобутки українських науковців-виноградарів за останні роки дозволяють говорити про можливість виходу на міжнародний ринок з конкурентоздатною продукцією – свіжим виноградом та вином, перспективність розвитку української виноградарської науки безперечна. Багаторічні напрацювання теоретичних аспектів та великий практичний досвід говорять про можливість виконання найскладніших селекційних завдань, що відповідають світовим трендам – отримання складних синтетичних гібридів, селекція на безнасінність, отримання високоякісних столових сортів та ін. На сьогодні складні міжвидові схрещування – популярний метод отримання високоперспективних гібридів винограду, як гібриди *vinifera* x *rotundifolia*, отримані індійськими селекціонерами [1, с. 541]. Основними ознаками селекційного інтересу є висока урожайність та якість продукції з